

Stânca care fată

Gheorghe Asachi

Stânca odată,
Îngreunată,
Gemea și se văieta,
Încât din jur s-aduna
De mami și de moașe cete,
Crezând că ea va să fete
Un târg ca Iașii măcar.
Vuiet, sunet în zădar,
Căci stânca când au născut
Un spân șoarec s-au văzut!

Astă fabulă s-apeacă
Cătr-acii ce vor să facă
Lucru mare pre pământ,
Ș-apoi iese numai... vânt!